

Porcelánový jednorožec

„Dědo, dědo vyprávěj nám nějaký příběh na dobrou noc.“ „Dobře, děti, budu vám vyprávět jak jsem se seznámil s vaší tetou Agátou.“

„Když jsem byl ještě dítě, měli jsme se s klukama podívat do opuštěného domu židů. Byl tam vstup zakázán, ale my jsme byli zvědaví a mysleli jsme, že tam třeba něco najdeme. Vlezli jsme tam oknem a porozhlíželi se. Na stole byly ještě zapálené cigarety a uvařená káva. Najednou jsme zaslechli nějaký zvuk. Kluci se lekli a utekli, ale mně to nedalo a musel jsem zjistit co to je. Otevřel jsem skříň ze které se ozývaly zvláštní zvuky. Zapálil jsem zapalovač a vlezl dovnitř. K mému udivení naproti mně seděla malá holka. Kolem ní byly různé hračky a v rukách držela malého, porcelánového jednorožce se zlatým rohem. Na paži měla přišitou žlutou šesticípu hvězdu. Podívala se na mě svýma posmutnělýma očima a podala mi toho krásného jednorožce. Vzal jsem si ho a najednou se ozvaly kroky. Někdo přišel dovnitř a já věděl, že pokud ji najdou odvezou jí. Tak jsem jí řekl: „Běž!“ Dál na mě vyděšeně koukala, až sem na ni polohlasně zařval: „Tak běž!“ A tak šla. Utekla tajnou chodbou a když mi zmizela z očí vylezl jsem ven. Stáli tam tři ozbrojení muži a jeden si všimnul, že něco držím. A tak jsem mu musel dát jednorožce. Dal mi facku až jsem spadl na zem a jednorožec mu vypadl. Při odchodu na něj šlápl a tím ho rozdrtil na střepy.“ „A co se dělo dál, dědo? Co jsi udělal?“ „Sesbíral jsem střepy a šel domů. Doma jsem ho opatrně slepil a nosil ho všude sebou na památku. Často jsem na tu dívku myslel a tak jsem se po mnoha letech rozhodl, že ji najdu. Dal jsem jednorožce do krabičky a vydal se na cestu. Ale bál jsem se, bál jsem se toho, že mě nepozná, ale více mě děsilo, že se třeba nezachránila. Už jsem se chtěl otočit a odejít, když v tom se otevřeli dveře. Tam stála ona, i po tolika letech jsem ji poznal a ona poznala mě. Pozvala mě dál a u kávy jsem jí vrátil jednorožce. Už jsme se nikdy nerozdělili.“

„Dědo a kde je ten jednorožec teď?“ „U Agáty, až za ní zase půjdeme na návštěvu, můžete ji požádat a ona vám ho ukáže. Ale to bylo pro dnešek už dost příběhů, takže běžte spát“ „Dobrou dědo.“ „Dobrou děti.“

Katka Zachová, 1.A